

05/06/2015

RECULL DE PREMSA

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

accesso
INTELLIGENCE TO SHINE

ÍNDICE

PRENSA

2

INTERNET

29

PRENSA

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

acceso

INTELLIGENCE TO SHINE

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
05/06/15	CABRIANES, TERRITORI FOTOGRÀFIC / REGIO 7	6	2
05/06/15	LA 'REVOLUCIÓN NETFLIX' EN CONSUMO DE CINE Y SERIES ATERRIZA EN ESPAÑA / EL PAIS (ED. NACIONAL)	8	1
05/06/15	¿EL NUEVO MESÍAS DE LOS SERIEADICTOS?, POR NATALIA MARCOS / EL PAIS (ED. NACIONAL)	9	1
05/06/15	LA PLATAFORMA TELEVISIVA NETFLIX ATERRARÀ A ESPANYA A L'OCTUBRE / LA VANGUARDIA (ED.CAT) VIURE A BARCELONA	10	1
05/06/15	NETFLIX DESEMBARCA EN ESPAÑA CON UNA AGRESIVA OFERTA DE TV / EXPANSION	11	1
05/06/15	Indagan sobre las facturas cobradas a TV3 por el programa ?El Gran Dictat / EL MUNDO (ED. CATALUNYA)	12	1
05/06/15	L'OFERTA 'LOW COST' DE NETFLIX DESEMBARCARÀ A ESPANYA A L'OCTUBRE / Ara	13	1
05/06/15	EL GRUP ZETA S'INCORPORA COM A SOCI A BARCELONA GLOBAL / EL PERIODICO CAT(ED. CAT)	14	1
05/06/15	TONI BATLLORI REP EL PREMI NACIONAL DE COMUNICACIÓ / LA VANGUARDIA (ED.CAT) VIURE A BARCELONA	15	1
05/06/15	ANTOLOGIA «CONFESSIONAL » D'UN CRONISTA / DIARI DE GIRONA	16	1
05/06/15	LA BBC EXPEDIENTA A LA PERIODISTA QUE «MATÓ» A LA REINA EN TWITTER / Abc	17	1
05/06/15	LUIS CALVO TEIXEIRA, UN HOMBRE DE LA TELEVISIÓN / EL PAIS (ED. NACIONAL)	18	1
05/06/15	DIVISIÓ ANTE LA CAMPAÑA DEL GOVERN. Dos miembros del CAC evidencian que incumple la norma porque no informa de servicios públicos / EL MUNDO (ED. CATALUNYA)	19	1
05/06/15	LA JUTGE INVESTIGA UNS PAGAMENTS A L'ESPOSA DE L'EX ALT CÀRREC DAVID MADÍ / EL PERIODICO CAT (ED. CAT)	20	1
04/06/15	LA PERIODISTA ELISABET PEDROSA PRESENTA EL SEU LLIBRE "SEGUIREM VIVINT" / LA COMARCA D' OLOT	21	1
05/06/15	MALESTAR AMB TV3 / SEGRE	22	1
05/06/15	UN VINCLE SUBTIL ENTRE FALANGISTES I INDEPENDENTISTES A 'EL PAÍS', PER ÀLEX GUTIÉRREZ / Ara	23	1
05/06/15	XAVIER GRASET I SALVADOR COT, GUARDONATS / EL PUNT AVUI	24	1

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
05/06/15	¿ES UN VALOR SEGURO?, POR ALVARO DE LA TORRE / LA RAZON	25	1
05/06/15	ELS GUANYADORS DELS PREMIS NACIONALS DE COMUNICACIÓ RECULLEN EL GUARDÓ / Ara	26	1
05/06/15	EXPEDIENTE A LA PERIODISTA QUE 'MATÓ' A ISABEL II / Diari de Tarragona	27	1
05/06/15	JORNADA SOBRE LES FONTS PERIODÍSTIQUES / EL PUNT AVUI (GIRONA)	28	1

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

CONSTÀNCIA I ALTRUISME ■ Un conjunt heterogeni de treballs fotogràfics forma l'oferta expositiva del Clic, una mostra que suma autors de les més diverses formacions, gustos i procedències. Després de complir els cinc primers anys la primavera de l'any passat, Cabrianes acull una nova edició d'un projecte que parteix del voluntariat per oferir cultura i qualitat. Edu Bayer, Carlos Saura, Xevi Serrano i Susana Hinojo són alguns dels participants

SALVADOR REDO

Organitzadors del Clic repassen el treball dels alumnes de l'Institut d'Estudis Fotogràfics

LES SALES

9 SALES. Un dels principals atractius del Clic és l'ocupació d'espais no convencionals.

ELS HORARIS
Les sales estaran obertes dissabte i diumenge de les 10 del matí a les 2 del migdia i de les 4 de la tarda a 2/4 de 9 del vespre amb **ENTRADA LLIURE**.

- 1 El Cau
- 2 La Capella Fonda
- 3 El Local
- 4 Cal Freixau
- 5 El Patronat
- 6 El Centru
- 7 Pati Gavarresa
- 8 Cal Sidru
- 9 Els Pins

Cabrianes, territori fotogràfic

► La localitat bagenca acull aquest cap de setmana la sisena edició del festival Clic amb setze exposicions i entrada gratuïta

TONI MATA I RIU | CABRIANES

■ La vida és per prendre-se-la amb humor. Com les metàfores visuals de Carles Canals que s'exposaran a la Capella Fonda. O per fruit-la amb intensitat, com en els contrastos de les imatges de Susana Hinojo. O per tafanejar rere les cortines. Com en els retrats ombrívols de Xavier Serrano. O per arriscar-se, com en les instantànies nocturnes, noctàmbules i amb nocturnitat de Carles Calero. De tot plegat en participen els organitzadors del Clic, el certamen de fotografia que aquest cap de setmana, i amb entrada gratuïta, se celebra per sisè any consecutiu a Cabrianes.

«Durant mesos prenem nota de tot allò que veiem que pugui ser interessant per al Clic. Webs, retalls de diari, informacions a la tele, suggeriments de la gent... I aleshores reunim, per exemple, trenta-cinc propostes. Comencem a enviar correus, i si n'hi ha cinc que et responen afirmativament, cinc exposicions que ja tens». Òscar Montaner és un dels caps visibles del Clic, una iniciativa altruista que omple diversos espais del nucli bagenc

El certamen s'escampa durant dos dies per espais no convencionals de la població

amb un repertori heterogeni de conjunts fotogràfics. Des d'autors professionals com Edu Bayer, que ensenyarà imatges de la Líbia post-Gaddafi, fins a estudiants com els de l'AFTDAO de Berga i els de l'Institut d'Estudis Fotogràfics de Barcelona. «També rebem algunes peticions, i entre tot plegat acabem fent la selecció final», rebla Montaner.

El Centru, la guarderia, l'escola, una casa de turisme rural i l'església són alguns dels espais que, junta-

ment amb un parell d'àmbits a l'aire lliure, muden el seu ús habitual per donar testimoni d'una visió eclèctica de la fotografia, que vetlla, no obstant això, per la qualitat dels treballs exhibits. Pel Clic han passat autors de la talla de Tino Soriano, Daniel Ochoa de Olza, Samuel Aranda, Jordi Cotrina i Eddy Kelele.

La coincidència amb la final del Barça no espanta els promotors de la iniciativa, que es podrà veure tant al llarg del dissabte com del diumenge que es preveuen plenament estiuençs. Els visitants també podran gaudir de les imatges preses pels alumnes de l'escola Els Pins, que se-

situaran en arbres i fanals de la localitat, i tindran l'oportunitat de participar ells mateixos en el Clic gràcies al projecte de L'Estenedor, on es penjaran tant les fotografies aportades al compte de twitter #fesclíc com les aportacions *in situ* de darrera hora. La clau del festival és que tothom hi guanya.

Un dels noms més sorprenents del catàleg és el del director de cinema Carlos Saura, un dels grans noms del setè art a l'estat. En uns treballs en què la postproducció hi té un paper rellevant, el realitzador de *La prima Angélica* mostrarà el conjunt que porta per títol *Fotosaurios*.

ELS FOTÒGRAFS PARTICIPANTS

<p>CARLES CALERO ► Obra: <i>Més enllà de la nit</i> ► Sala: El Centru</p>	<p>CARLES CANALS ► Obra: <i>Falses realitats</i> ► Sala: La Capella Fonda</p>	<p>CARLES PORTA ► Obra: <i>La Rambla i més...</i> ► Sala: El Cau</p>	<p>CARLOS SAURA ► Obra: <i>Fotosaurios</i> ► Sala: El Centru</p>	<p>COL·LECTIVA AFTDAO ► Obra: <i>El mirall del temps</i> ► Sala: El Cau</p>	<p>EDU BAYER ► Obra: <i>Seu central d'intel·ligència</i> ► Sala: Cal Freixau</p>	<p>FRANCESC MAS I AGUSTÍN TEJEDOR ► Obra: <i>Psicocalle 14</i> ► Sala: El Centru</p>	<p>IEFC ► Obra: <i>Temps de seqüències</i> ► Sala: El Patronat</p>
--	--	---	---	--	---	---	---

Entrevista Edu Bayer

FOTOPERIODISTA

«La situació dels fotògrafs a Espanya és desastrosa»

TONI MATA I RIU | MANRESA

Sis imatges de gran format del treball que va dur a terme Edu Bayer (Barcelona, 1982) durant la guerra de Líbia constitueixen un dels grans reclams del Clic. El fotògraf publicarà a final d'any un llibre amb el manresà Marc Serena basat en el treball conjunt sobre els micropobles catalans.

Com va anar a parar a la seu central d'intel·ligència del règim de Gaddafi?

Tot i que he treballat en països en conflicte de baixa intensitat, com Birmània i Venècia, no havia estat mai abans en una guerra. No havia pogut anar ni a Tunísia, ni a Egipte, quan van esclatar les revolucions, i vaig marxar a Líbia creient que em trobaria el mateix, una revolta popular. Però, un cop allí, em vaig veure enmig de les bombes i vaig decidir fer un pas enrere. La situació es va posar molt lletja, s'estava lliurant la batalla per Trípoli, i vaig pensar com podia cobrir el conflicte sense estar a la primera línia de foc.

S'ho pensarà dos cops a l'hora de tornar a un escenari bèl·lic?

Líbia va ser el meu bateig de foc, però per estar en un lloc així cal experiència, recursos, saber-se moure. Jo era un freelance. Estar en un lloc així és una qüestió física però també mental, i el que fas t'ho marca la por que puguis tenir.

Hi va viatjar com a freelance?

Sí, tot i que també era corresponent del The Wall Street Journal. I amb el periodista d'aquest diari que estava cobrint la guerra vam trobar-nos amb el caos dels edificis que havien estat les seus de la dictadura de Moammar al-Gaddafi. Era una figura ambivalent, perquè hi havia gent que el tenia per un líder panarabista i panafricanista, però va estar governant quaranta anys en dictadura.

Va tenir un final ben poc lluit, assassinat pels revoltats.

Les fotografies de la sèrie, que va

ser nominada als Pulitzer del 2012, van ser preses al Quarter General d'Intel·ligència de Gaddafi i a l'antic ministeri d'Exteriors, a Trípoli. El company de The Wall Street Journal i jo hi vam accedir tot i que ja havien estat presos per les forces rebels, i ens van deixar una hora per treballar. Eren els indrets des dels quals el règim espiava la gent, on es controlaven les trucades, els correus, fins i tot les converses de Facebook. Avui en dia, la vigilància de les persones és cada cop més present en l'evolució tecnològica, i per a mi era important deixar testimoni de com es trobaven aquests espais, amb tots els papers regirats, els discos durs fets malbé... Hi havia gent que, fins i tot, estava vivint allà. Són situacions que duren poc, tan sols des del moment en què els llocs queden abandonats fins que hi arriben els nous ocupants.

La seva opció de moure's en la re- riguarda va ser encertada.

Amb aquest treball, vull reivindicar la importància de ser en els llocs. El periodisme és això.

Els canvis d'estatus són propicis a les situacions inversemblants.

Davant nostre teníem un exemple de la lletja de la dictadura i del control que exercia sobre les persones. Per molt poderós que sigui un règim,

pot acabar convertit en una oficina buida, plena de paperassa tirada per terra. L'altra gran paradoxa és que aquesta tecnologia repressiva era proporcionada per empreses occidentals. Doble moral: es crea tecnologia per fer que el món sigui un lloc més segur, però es ven a dictadures per tal que puguin reprimir els moviments de crítica interna. Una de les fotografies ensenya els arxivadors on hi ha llistes amb els noms d'activistes. Com si fos la Stasi.

És crític amb l'ofici?

Hi ha mitjans molt mediocres, que deixen d'invertir en periodisme internacional. Ara visc a Nova York perquè la situació a Espanya és un desastre, s'està tocant os. Els fotògrafs i els creadors visuals no tenen el suport de les institucions, ni dels mitjans. Als Estats Units, els mitjans també estan en reculada, però encara s'hi pot fer alguna cosa. Ara tinc el treball de Líbia, una dotzena de fotografies, exposat durant sis mesos, fins al setembre, a l'Open Society Foundations del George Soros. El Clic serà el primer lloc de Catalunya on se'n podrà veure una mostra.

No es valora el periodisme?

S'ha d'anar persistent. El problema és que hi ha un excés d'informació. Dines veient a la televisió com se gremen dues-centes dones a Nigèria o com arrassen un poble a Síria. I no hi pots fer res. Tot està molt desendrecat, vivim un món ple de cinisme.

En què està ocupat ara?

Sóc a Cuba des de fa uns setmanes treballant sobre la transició que viu el país cap a no se sap gaire bé. On. La desfeta del règim, el trànsit a l'economia privada... Hi vaig de freelance, amb finançament propi, però això vol dir que si et poses malalt o se't fa malbé la càmera, no tens cap ajuda. I faig el que puc. Fa uns quants dies vaig tenir la sort de coincidir amb Annie Leibovitz, que feia una sessió de fotos amb Larry Hannah, i vaig poder fer d'assistent seu durant tres jornades. Però hi ha molts dies que viviu preocupat per tirar endavant.

Entrevista Jordi Biel

FOTÒGRAF

«Si t'agrada l'esport, pots fer una foto més bona perquè t'avances als moviments»

T. M. R. | MANRESA

Jordi Biel (Manresa, 1970) ha fet de l'afició per la fotografia esportiva un treball paral·lel al que realitza com a administratiu en un taller. Col·laborador de Regió7, presenta al Clic la mostra que ja s'ha vist al Selves i Carner, Alba Modas i Foto Art Manresa.

Quines són les claus per fer una bona fotografia esportiva?

Primer, que t'agradi l'esport, perquè si és així pots preveure els moviments i avançar-t'hi. Quan vaig a un ral·li, sé veure quin revolt pot ser el bo, o quan faig el Bàsquet Manresa, tinc controlat el gest que farà el pivot perquè sovint el repeteix. Arriba un punt en què tot això ho interioritzes.

Hi ha esports més complicats de retratar que d'altres?

El que hi ha són condicions diferents. Les meteorològiques influeixen, no és el mateix un dia de sol que un de pluja. La clau de la fotografia és la llum.

Cobreix els partits del Bàsquet Manresa al Congost i alguns a fora. Estan ben il·luminats els pavellons de la Lliga Endesa?

Aquests sí, però quan vas a d'altres, com el de Mo-nistrol o el Pu-jolet de Man-resa, per dir-ne alguns, hi ha molt poca llum. Si saps on vas, intentes adaptar-t'hi i agafes l'equip necessari.

Quina càmera fa servir?

Una Canon 7D, que va molt bé per a la fotografia d'esports perquè dispara bastant ràpid.

Pel treball que es podrà veure al Clic, s'endevina que una de les seves passions són els ral·lis?

De les poques coses per les quals feia campanya a l'escola era per anar a seguir l'etapa del Ral·li Catalunya que abans es feia per

«En els mitjans hi hauria

d'haver un editor que fos el

responsable de posar les fotos al seu lloc, amb un criteri»

la Catalunya Central. Com a fotògraf, el cobreixo des del 2000.

Hi ha alguna fotografia que li hagi costat aconseguir?

Fins al tercer intent no vaig poder retratar Lance Armstrong en una etapa del Tour. Se'm resistia perquè sempre passava per davant dins del pilot. No sóc de tenir ídols, i ell ho era.

Com veu el fotoperiodisme?

La gent ha d'entendre que no es pot regalar el que fas. I, d'altra banda, el fotògraf cada cop és més multimèdia i ha d'estar pendent de descarregar, editar... En els mitjans hi hauria d'haver un editor, responsable de posar les fotografies al lloc, amb criteri.

<p>ISABEL CASELLAS Obra: LOMCE Sala: Els Pins</p>	<p>JORDI BAS Obra: Rapinyaires! Sala: El Centru</p>	<p>JORDI BIEL Obra: Esports Sala: El Local</p>	<p>MAR I ÓSCAR Obra: Desitjos Sala: Pati Gavarresa</p>	<p>NOS WHY NOT? Obra: Nos why not? Sala: El Centru</p>	<p>RAFAEL GARCIA Obra: La dama de rojo Sala: El Cau</p>	<p>SUSANA HINOJO Obra: Walking for India Sala: El Centru</p>	<p>XAVIER SERRANO Obra: Caçadors d'ombres Sala: El Cau</p>
--	--	---	---	---	--	---	---

La 'revolución Netflix' en consumo de cine y series aterrizará en España

El mayor proveedor de TV por Internet, con más de 60 millones de usuarios, llega en octubre

PABLO X. DE SANDOVAL

Los Ángeles

El mayor proveedor de televisión por Internet del mundo, Netflix, llegará a España en octubre próximo. El logo de la empresa con sede en Los Gatos (California), aparecerá en cualquier pantalla conectada a la Red, ya sea una *smart TV*, una tableta, un móvil o casi cualquier servicio de televisión digital. Detrás de esa *app*, se accede a un catálogo que en EE UU ya incluye más de 100 millones de horas de contenido, según los datos de la compañía, que suma 60 millones de usuarios. En España, la oferta estará limitada al principio por los actuales contratos de exclusividad de algunas plataformas digitales en la distribución de novedades.

La llegada de Netflix a España supone una bomba en el mercado de televisión digital, como ya ha sucedido en EE UU. Desde que se lanzó a producir contenido propio, entre el catálogo de videoclub de Netflix, las descargas a la carta de Amazon y la televisión sin horarios de Hulu han dinamitado el negocio de los paquetes de canales en las plataformas convencionales. El reciente movimiento del canal HBO de crear su propia aplicación para ver su programación a la carta y salirse de los paquetes de televisión por cable ha supuesto la constatación de una tendencia: el creador del contenido puede servirlo al cliente por Internet, directamente de la mesa de montaje a su televisor, con solo tocar un botón. En España, Netflix se encontrará con competidores en oferta de vídeo bajo demanda, que van desde Filmin hasta Yomvi pasando por Movistar Series, Wuaki.tv y Nubeox.

Ya hay 2,6 millones de hogares en EE UU que solo ven contenido de vídeo por Internet y no tienen televisión, ni convencional ni por cable, según datos de Nielsen del pasado diciembre. Es decir, son hogares que han decidido que no necesitan tener un paquete de 200 canales para ver lo que quie-

Un equipo de Netflix, a punto de permitir el acceso de 60 millones de usuarios a *House of cards*.

Una compañía líder mundial

Desde 2007, Netflix ofrece su catálogo en *streaming*. En octubre próximo, el servicio estará disponible en España con un catálogo de películas y series que irá sumando títulos tanto nacionales como internacionales progresivamente.

Unos ocho euros al mes.

Será el precio aproximado del servicio en España, aún sin precisar. Los suscriptores tienen acceso a todo el catálogo de la plataforma.

Millones de suscriptores. Es la compañía líder mundial de televisión en Internet, con presencia en 50 países.

ren, ni dependen de horarios ni ven anuncios. Le dan al *play* y ya está. Las plataformas Time Warner Cable, AT&T o DirectTV de Estados Unidos, que son los que están sufriendo la adaptación a este nuevo mundo, son los Digital + u Ono en España. Las implicaciones a medio plazo de esta tendencia para el mundo de la publicidad o de la televisión convencional están aún por medir.

Netflix comenzó como un videoclub en 1999. Enviaba por correo los DVD a sus clientes y los recogía en casa al finalizar el alquiler. La facilidad de uso y la amplitud del catálogo lo convirtieron en un éxito. En 2007, con Internet de alta velocidad ya generalizado, lanzó su servicio de videoclub en *streaming*. No es otra cosa que una *app* en el televisor, bien en el propio *software* de una *smart TV*, bien en cualquier aparato con-

tado a Internet, por una cifra al mes que en España, uno de los últimos países occidentales en permitir las operaciones de la firma, presente ya en más de 50 naciones, rondará los ocho euros. En Cuba el servicio estaría disponible desde febrero si hubiera Internet de alta velocidad.

Contenido propio

La revolución de la televisión por Internet vive ahora un nuevo capítulo, el del contenido propio. Netflix comenzó a producir series propias que solo podían ser vistas en su plataforma en 2011, con *Lillyhammer*. En 2013, llegaría su ficción más popular, *House of Cards*. Ahora, el contenido original de Netflix y Amazon compite por los premios más importantes de la televisión junto a gigantes como NBC o Fox. Productores

Un catálogo doblado y en versión original

La oferta de títulos con los que Netflix llegará a España incluirá series de estreno producidas por la propia plataforma *online*, como *Daredevil*, *Sense8*, *Bloodline*, *Grace and Frankie*, *Unbreakable Kimmy Schmidt* o *Marco Polo*. También incluirá documentales como *Virunga*, *Mission Blue* o la serie documental *Chef's Table*. Todos sus títulos estarán disponibles en versión doblada y en versión original subtitulada.

Además, se irán incorporando a su catálogo ficciones de producción propia que la plataforma estrenará en los próximos meses. *Narcos*, firmada por el realizador José Padilla, narrará la historia del cartel de la droga de Pablo Escobar, mientras que *Club de cuervos*, dirigida por el mexicano Gaz Alazrakí, será la primera serie en español producida por Netflix. Además, sumará las ficciones de Marvel que estarán disponibles de forma exclusiva en el canal, como *Jessica Jones*, *Luke Cage*, *Puño de Hierro* y *The Defenders*.

de contenido de calidad, como HBO, copian el modelo y montan su propia plataforma por Internet, dando la razón a la visión de la compañía: la televisión del futuro será una televisión de *apps*, y el mercado será global. Todo se estrenará en todas partes a la vez, y no en canales.

En su último informe a los accionistas, fechado el pasado 15 de abril, Netflix aseguraba haber superado los 40 millones de usuarios en EE UU y los 20 millones en el resto del mundo. En el primer trimestre de este año, esos clientes han visto por Internet 10.000 millones de horas de televisión, "una prueba de que los consumidores de todo el mundo están abrazando la revolución de la televisión por Internet". Después de años de espera, los españoles se podrán sumar a esta revolución.

ANÁLISIS

¿El nuevo Mesías de los serieadictos?

NATALIA MARCOS

Con el anuncio de la llegada de Netflix a España en octubre, miles de personas se han lanzado a dar la bienvenida a la plataforma *online* como si se tratara del Mesías de los *serieadictos*. Se ha hecho de rogar, pero ya está aquí. Ahora surge la pregunta del millón: ¿realmente viene para salvarnos de todas las penalidades que hemos sufrido a la hora de disfrutar de series y películas como y cuando queramos? ¿Deben echarse a temblar las cadenas tradicionales? ¿Lo cambiará todo para siempre?

Primer punto que hay que tener en cuenta: Netflix llegará a España con un catálogo limitado. Sus grandes buques insignia, las series *House of Cards* y *Orange Is*

the New Black, ya están en manos de Canal + en España. Los que sí se espera que aporte son sus títulos de estreno más reciente o inminente. Su objetivo es lanzar contenido original cada dos semanas y todos esos nuevos títulos son, lógicamente, susceptibles de sumarse a su catálogo.

Pero con las series que no son de producción propia la situación es muy diferente. Al contrario de lo que hacen cada vez más cadenas de pago españolas, Netflix, salvo raras excepciones, no estrena capítulos al día siguiente de su emisión en su país original, sino que lanza las temporadas enteras una vez que ya se han visto en televisión. En el caso de las películas, hay que esperar al menos dos años para poder ver-

las. No hay posibilidad de alquiler ni títulos *premium* que requieran un pago adicional.

Donde sí ha demostrado su fortaleza es en la posibilidad que da a sus usuarios de ponerse al día con las series o retomar títulos que se les escaparon en su momento. Ese fue uno de los motivos de que una ficción como *Breaking Bad*, de seguimiento muy minoritario en sus inicios, fuese ganando repercusión hasta lograr que su final se convirtiese en un acontecimiento sociocultural. Otro de sus puntos fuertes es su sistema de recomendación para sus clientes, ajustado a los gustos del espectador en función de lo que ve y lo que valora.

En España ya hay plataformas que ofrecen vídeo bajo demanda. Filmin, Yomvi,

Wuaki.tv, Nubeox o Movistar Series serán los competidores directos de Netflix y tienen una ventaja: llevar meses o años acumulando catálogo. En el caso de Movistar Series, en el tiempo que lleva operativa ha demostrado su apuesta por estrenar con la mayor celeridad posible. Títulos tan potentes como *Better Call Saul*, *Transparent*, *Outlander* o *Penny Dreadful* están disponibles en la plataforma de Telefónica.

La llegada de Netflix hará que el mercado de distribución audiovisual tenga otro jugador más y un ganador: el consumidor, beneficiado de una mayor oferta legal. Su aterrizaje y la cada vez mayor presencia de otras plataformas *online* está cambiando la forma de ver la televisión. Las generaciones más jóvenes se han desvinculado del televisor para seguir sus programas favoritos en otros dispositivos y como y cuando quieren. Si la presencia de Netflix en España va a significar algo es que la televisión por Internet es una realidad que cada vez se debe tener más en cuenta.

La plataforma televisiva Netflix aterrarà a Espanya a l'octubre

La quota mensual podria oscil·lar al voltant dels vuit euros

STÉPHANE DE SAKUTIN / AFP

Netflix va aterrar a França el setembre del 2014 i posteriorment també va desembarcar a Alemanya, Àustria, Suïssa, Bèlgica i Luxemburg

FRANCESC PUIG
 Barcelona

Després de mesos d'especulacions, la plataforma televisiva per internet Netflix per fi ha fet públic el seu imminent desembarcament a Espanya, que es produirà durant el proper mes d'octubre. Des d'ahir, la notícia es va convertir en oficial després del comunicat emès per la mateixa companyia: "Aquesta tardor, els usuaris

d'internet a Espanya podran subscriure's a Netflix i immediatament tenir accés a una àmplia selecció de sèries de televisió i pel·lícules en alta definició o fins i tot en Ultra HD 4K en gairebé qualsevol pantalla connectada a internet".

Netflix oferirà entre els seus serveis sèries i pel·lícules originals sota pagament d'una quota mensual, que encara no ha estat concretada tot i que es preveu que

el preu oscil·li al voltant de vuit euros tenint en compte el que es paga en altres països europeus.

En el moment del seu llançament, Netflix oferirà sèries originals com *Daredevil*, *Sense8*, *Bloodline*, *Grace and Frankie*, *Unbreakable Kimmy Schmidt* i *Marco Polo*, així com els documentals *Virunga*, *Mission Blue* i la docuserie *Chef's table*, a més de diversos programes especials de monòlegs. L'empresa també va avançar

els projectes de futur, entre els quals hi ha una sèrie sobre el càrter de la droga de Pablo Escobar i una comèdia sobre els embolics d'una família després de la mort del propietari d'un club de futbol professional.

Una de les dificultats amb què es trobarà Netflix en el seu desembarcament espanyol serà que el seu catàleg de productes serà més limitat del que disposa en altres països. Dues de les seves sèri-

es més emblemàtiques, de les quals són a més productors, com són la ficció política *House of cards*, protagonitzada per Kevin Spacey i Robin Wright, i la carcerària *Orange is the new black*, no s'inclouran en el seu catàleg perquè els drets d'emissió de les dues sèries per a Espanya estan en poder de Canal+.

Netflix estarà disponible per a televisors intel·ligents, tauletes, telèfons mòbils, ordinadors i videoconsols, i la companyia oferirà un mes de prova gratuït per procurar obrir-se mercat. Els continguts estaran disponibles tant en la seva versió doblada al castellà com en la versió original amb subtítols.

Fins ara, l'arribada a Espanya de Netflix s'havia vist frenada pels alts índexs de pirateria (descàrregues il·legals) i els elevats preus dels drets d'autor al mercat audio-

Els alts índexs de pirateria i els elevats preus dels drets d'autor n'havien frenat l'arribada

visual espanyol. A Espanya hi ha 5 milions de subscriptors de televisió de pagament, dels quals 1,8 milions pertanyen a Telefónica i 1,6 a Canal+, que ha estat adquirida per l'operador, elevant la seva quota en aquest mercat fins a gairebé el 70 per cent, segons dades de la CNMC de finals del 2014.

Una altra plataforma que serà competència de Netflix és Wuaki.tv, que ahir mateix va felicitar la companyia nord-americana per la seva arribada a Espanya "perquè pensem que la competència és sana per millorar i, a més, ajudarà que més gent descobreixi una nova manera de consumir contingut de pagament per internet."

Des que va llançar el seu servei de streaming el 2007, Netflix s'ha convertit en el servei de vídeos i sèries sota demanda de referència a tot el món. Actualment, ja té 40 milions d'usuaris als Estats Units d'un total de 62 milions en tot el món. Després del seu èxit al seu país d'origen, l'any passat va començar la seva expansió per Europa.●

Netflix desembarca en España con una agresiva oferta de TV

EN OCTUBRE/ El servicio de series y cine online arrancará con una tarifa mensual en el entorno de los ocho euros.

M.Prieto. Madrid

Netflix, el gigante estadounidense de televisión y cine por Internet, ha anunciado que comenzará a operar en España en octubre con un catálogo más limitado que el que ofrece en Estados Unidos y Reino Unido, y en el que hay ausencias notables como las series *House of Cards* y *Orange is the New Black*, cuyos derechos posee Canal +.

Aunque la compañía aún no ha comunicado el precio de su servicio en *streaming*, ha confirmado que será similar al de otros países europeos como Francia o Alemania, en el entorno de los 8 euros mensuales. Un precio muy inferior al de las plataformas tradicionales de televisión.

El desembarco en España en octubre, que adelantó EXPANSIÓN el pasado marzo, se produce en un momento marcado por el dominio de Telefónica en la televisión de pago gracias a la suma de Movistar TV y de Canal +, y por el rápido crecimiento de servicios de vídeo en *streaming* como Wuaki.tv, que cuenta con 1,5 millones de clientes.

El aterrizaje de Netflix en España no ha sido fácil. Los planes se reconsideraron en el pasado debido a la elevada piratería del mercado español y la complicada regulación audiovisual. De hecho, España no fue incluida en el plan de expansión que llevó a Netflix el año pasado a países como Francia y Alemania.

“Creemos que España va a ser uno de nuestros países de más éxito. Hay una población con una elevada tasa de conexión, que está acostumbrada

EN EL FUTURO

Los suscriptores españoles podrán acceder a los **próximos estrenos** de Netflix, que incluyen series como *Narcos* y películas propias como *Beats of No Nation*, *Crouching Tiger, Hidden Dragon* *The Green Legend* y *Jadotville*.

al comercio electrónico y que ha dado muestras de estar interesada en nuestro producto”, declaraba Reed Hastings, fundador de Netflix, en una entrevista publicada ayer en EXPANSIÓN.

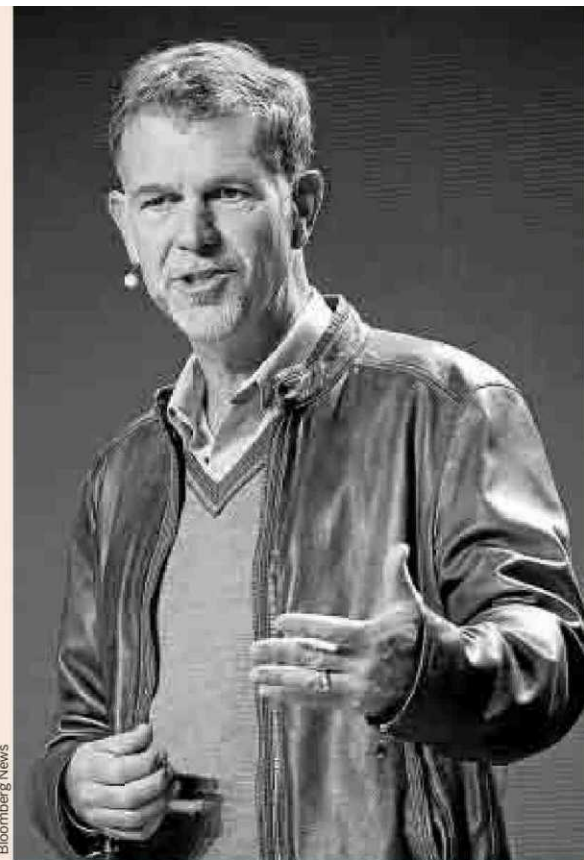
La oferta inicial de Netflix, que se podrá ver en alta definición o incluso Ultra HD 4K, combinará contenido internacional con producciones de cine y televisión nacionales. El contenido estará doblado al español y se podrá ver en versión original subtitulada.

Así, arrancará con una oferta que incluye series como *Marvel's Daredevil*, *Sense8*, *Bloodline*, *Marco Polo*, *Grace and Frankie* y *Unbreakable Kimmy Schmidt*; documentales como *Virunga*, *Mission Blue* y *Chefs Table*; varios programas de monólogos y contenido infantil.

“Nuestro catálogo estadounidense es mucho más extenso, pero tenemos 40 millones de usuarios registrados. En cada país tenemos que empezar con un catálogo más pequeño y ampliarlo poco a poco conforme crece el número de usuarios”, dice Hastings.

Competidores

En España, la televisión de pago está dominada por Telefónica tras la compra de Canal +. Según datos de la CNMC la suma de Telefónica y de Canal + acumulaba, a finales de 2014, el 70,7% de los clientes de la televisión de pago en España y el 85% de los ingresos. El regulador aprobó la operación con la condición de que Telefónica ponga a disposición de sus rivales hasta el

Reed Hastings, fundador de Netflix.

El mercado de la televisión de pago está dominado por Telefónica tras la compra de Canal +

50% de sus canales *premium*.

Telefónica se adelantó a la llegada de Netflix con Movistar Series, un servicio de pago (7 euros mensuales) para los usuarios de Movistar TV (la plataforma de televisión de Telefónica tiene dos millones

Entre los servicios de series y cine en 'streaming' están Wuaki.tv, Movistar Series y Yomvi Play

de clientes) que permite acceder bajo demanda a series en versión original a las 24 horas de su estreno. Canal + tiene 720.000 usuarios de Yomvi Play, su oferta de vídeo online bajo demanda, que cuesta 6 euros mensuales.

“No nos preocupa que las operadoras tengan servicios propios”, asegura Hastings. “Con Telefónica, por ejemplo, hemos trabajado en el mercado latinoamericano. Tenemos una buena relación”, apunta.

Wuaki.tv (el servicio cuesta 7 euros al mes) ha respondido al desembarco de Netflix con un post en su blog en el que asegura que su catálogo cuenta con igual número de títulos que el de su competidor.

Las claves del gigante del vídeo online

- Netflix es un servicio estadounidense de cine y series online. Cuenta con 60 millones de suscriptores en el mundo.
- Aunque no ha comunicado aún un precio oficial, sí ha confirmado que será similar al de otros países europeos, donde ronda los ocho euros.
- No ofrecerá estrenos de series propias como *House of Cards* y *Orange is the New Black*, cuyos derechos tiene Canal +.
- Entre sus series destacan *Marvel's Daredevil*, *Sense 8*, *Bloodline*, *Marco Polo* y *Unbreakable Jimmy Schmidt*.
- La compañía ha confirmado que su servicio de contenido de televisión en *streaming* arrancará en España en octubre.
- El catálogo inicial será inferior a la de países como Estados Unidos o Reino Unido.

Facturas ilegales ligadas al 'caso de las ITV'

La juez pide documentación sobre trabajos de las esposas de David Madí y Oriol Pujol

GERMÁN GONZÁLEZ BARCELONA

Los tentáculos del caso ITV se expanden más allá del procedimiento judicial abierto. El Juzgado de Instrucción número 9 de Barcelona ha abierto diligencias para investigar la facturación que la sociedad Triacom, propiedad del productor Oriol Carbó, hizo a la Corporación Catalana de Mitjans Audiovisuales en 2008 y 2009 por las contrataciones de programas, principalmente *El Gran Dictat*. La juez también ha pedido documentación sobre cobros hechos por Sandra Buenvarón, esposa del ex secretario de comunicación y estrategia de Convergència Democràtica de Catalunya (CDC) David Madí, y por Anna Vidal, esposa del ex diputado de CiU Oriol Pujol, respecto a otras sociedades de Carbó, así como de las diversas empresas de la productora entre sí.

La Fiscalía Anticorrupción había reclamado al juzgado que abriese una pieza separada para investigar si en esta facturación se habían cometido los presuntos delitos de falsedad documental, malversación y prevaricación. Por eso instó al juzgado a pedir documentación al productor, a Vidal y a Buenvarón sobre los trabajos realizados así como a la Corporación Catalana de Mitjans Audiovisuales para que explique los contratos con Triacom, según explicaron fuentes judiciales. Pese a esto, el juzgado se ha li-

mitado a abrir una investigación y a reclamar documentación a las sociedades del productor antes de seguir con más diligencias.

Para realizar estas peticiones al juzgado, el fiscal Fernando Maldonado ha tenido en cuenta el informe de Vigilancia Aduanera y la Agencia Tributaria que durante la investigación del patrimonio de Oriol Pujol y Anna Vidal, dentro del caso ITV encontraron que esta última, a través de una empresa, facturó 105.560 euros en 2008 y 2009 de dos sociedades del productor televisivo Oriol Carbó, que fue gerente de Catalunya Ràdio y de TV3 hasta el año 2000. Los agentes investigaron entonces estas sociedades del productor y pidieron que se justificasen los trabajos realizados por Vidal, relacionados con estudios de viabilidad de proyectos urbanísticos en La Cerdanya y en Sant Cugat, pero no quedaron contentos con la documentación aportada ni con las explicaciones que les hicieron. Por eso, tomaron declaración a la «única trabajadora común a estas dos sociedades durante los años de referencia», Sandra Buenvarón, que respondió «con respuestas poco concretas e incongruentes», como indica el informe. Además, detallan que esta trabajadora percibió 91.910 euros en honorarios entre 2008 y 2009. Fuentes del entorno de Buenvarón explicaron que facturó por el tra-

Un grupo de jueces de la Audiencia de Barcelona durante un acto oficial en una imagen de archivo. DOMÈNEC UMBERT

Un informe policial advierte un delito de falsificación documental

Indagan sobre las facturas cobradas a TV3 por el programa 'El Gran Dictat'

bajo que hacía como abogada, igual que con otras empresas. Además recordaron que en la época en que la productora de Carbó recibió la contratación del programa gobernaba el tripartito y su esposo, David Madí era un cargo de CDC, que estaba en la oposición.

Tras analizar la documentación los investigadores concluyen que existen «claros indicios de una presunta falsificación documental que ampara relaciones comerciales inexistentes» en estos trabajos, añaden que tienen similitud con la forma de actuar de Vidal en el caso ITV y destacan que podría amparar «el cobro de comisiones ilegales mediante la interposición de sociedades». En este sentido, el informe detalla que «parte del capital obtenido con las adjudicaciones públicas pasa a sociedades patrimoniales con gran flujo monetario» para que pasen desapercibidas y de ahí, a sociedades de «testaferros» que las distribuyen en facturación sin justificar mediante sociedades «que realmente no desarrollan ninguna actividad», como el caso de Vidal o, directamente, como el dinero que cobró la esposa de Madí. También se indica que los honorarios de las dos mujeres «coinciden en el tiempo y en su cuantía», unos 91.000 euros entre 2008 y 2009, y que las sociedades de Carbó que les pagaron recibían el dinero de Triacom Audiovisual, que en esa

época percibe «la mayor parte de los ingresos» de TV3 por el programa *El Gran Dictat*. Los agentes citaron a Vidal, Buenvarón y Carbó el 26 de noviembre de 2014 para interrogarlos como imputados policiales sobre esos pagos sospechosos, pero los tres se acogieron a su derecho a no declarar y no entregaron la información requerida sobre sus relaciones comerciales. Ahora, el juzgado insta a las sociedades de Carbó a aportar documentación sobre contratos, facturas y copia de los trabajos realizados por la esposa de Madí en 2008 y 2009 y justificación de los cobros recibidos por parte de estas empresas respecto a Triacom, así como «las operaciones comerciales, económicas financieras o de otra naturaleza» que esta productora tuvo con la CCMA en esos años, junto con contratos, facturas y presupuestos. Tras analizar la documentación el juzgado deberá decidir si se practican más diligencias.

L'oferta 'low cost' de Netflix desembarcarà a Espanya a l'octubre

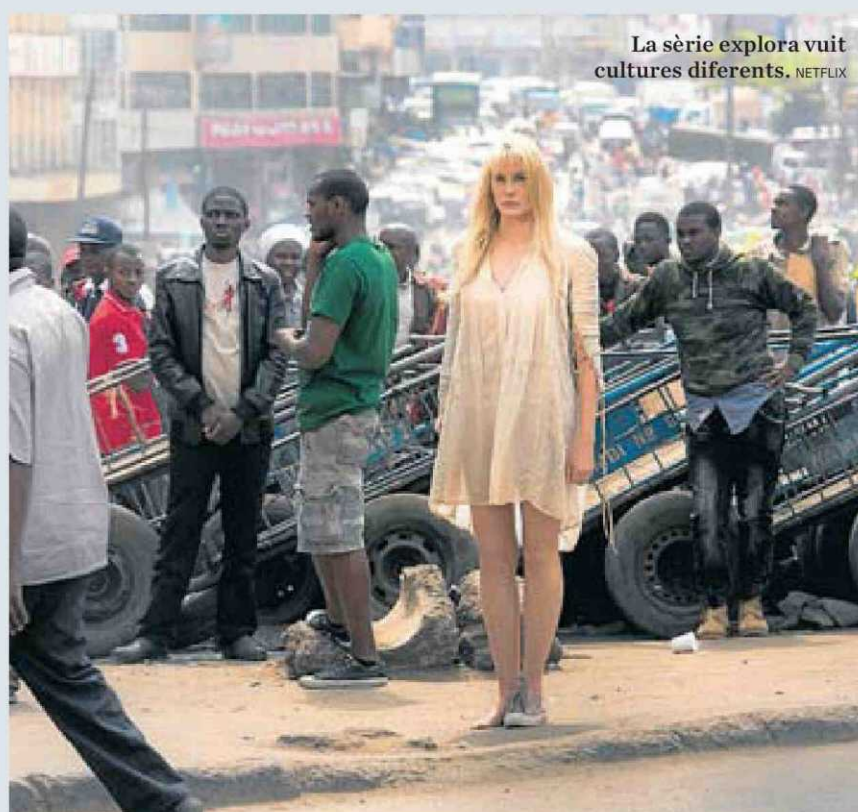
S'espera que el servei de vídeo en demanda costi uns 8 euros al mes

ÀLEX GUTIÉRREZ
BARCELONA

Aquest any sí. Després d'especulacions que es remunten al 2011, el servei de vídeo a la carta Netflix arribarà a Espanya al mes d'octubre, segons ha confirmat Reed Hastings, creador i president de l'empresa, en una entrevista a *El Mundo*. El directiu no precisa quant costarà el servei, però sí que diu que estarà en línia amb el preu que costa als països europeus on ja s'ha instaurat, és a dir, uns vuit euros mensuals. Les pel·lícules i sèries es podran veure en versió doblada o original amb subtítols. Hastings no ha especificat si té en compte que hi hagi pista d'àudio o de subtítols en català (Canal+ ho fa, però a partir d'un conveni amb la Generalitat).

Tot i que Netflix ha capgirat les normes de joc als Estats Units, no s'espera que ho faci –o no immediatament en tot cas– a Espanya. Per començar, el catàleg amb el qual arribarà serà molt més reduït que el dels EUA, on té 40 milions de subscriptors, tal com reconeixia el seu impulsor. A més, l'exclusiva de les sèries estrella –incloent-hi les que produeix directament Netflix, com *House of cards* i *Orange is the new black*– la tenen Canal+ i Movistar TV. De moment, la gran aposta del servei serà el *low cost*. Per fer-hi front, els gegants de la televisió de pagament ja han posat en marxa serveis reduïts també a preus competitiu. I plataformes independents com Wuaki.tv saludaven ahir l'arribada de Netflix: "La competència és sana per millorar i, a més, ajudarà molta gent a descobrir una nova manera de consumir contingut de pagament a internet".

Els retards en el desembarcament de Netflix tenen diverses explicacions. La primera marxa enre es va fer arran d'una pujada de tarifes als Estats Units que va provocar una caiguda d'usuaris i la frenada de la companyia en la seva expansió internacional. També havia transcendit que la companyia trobava cars els drets d'emissió a Espanya i es rumorejava que l'alta pirateria podia ser un factor. Hastings, però, considera que la pirateria ha tingut també un impacte positiu: "Ha creat un públic acostumat a veure contingut a internet".

La sèrie explora vuit cultures diferents. NETFLIX

Avui s'estrena 'Sense8', la primera sèrie dels germans Wachowski

Vuit persones que no es coneixen de diferents parts del món pateixen una mort tràgica, però ressusciten connectats entre ells mentalment i emocional. Mentre intenten esbrinar l'origen aparentment tecnològic d'aquest salt evolutiu, un home misteriós prova d'agrupar-los. En paral·lel, una organització els persegueix per capturar-los o assassinar-los. Aquesta és la premissa argumental de *Sense8*, la nova sèrie produïda per Netflix que s'estrena avui. Són 12 episodis –que, com és habitual amb aquest servei, ja estan tots disponibles des del primer dia– i que s'han rodat amb tecnologia d'ultra alta resolució 4K.

La sèrie és un projecte dels germans Wachowski, responsables de la saga de pel·lícules *Matrix*. L'origen de la sèrie es remunten a una conversa de matinada sobre com la tecnologia té el poder, alhora, d'ajuntar i separar els humans. Els germans van demanar a J. Michael Straczynski (creador de *Babylon 5* i guionista de

Spiderman per a la Marvel) que els ajudés a tirar endavant la sèrie. Tots tres van decidir que la sèrie se centraria en la relació entre l'empatia i l'evolució de l'espècie humana.

Entre els actors principals hi ha el valencià Miguel Ángel Silvestre, conegut pels seus papers televisius a *Velvet* i *Sin tetas no hay paraíso*. La resta d'escollits, tots entre els 20 i els 30 anys, estan interpretats per Brian J. Smith, Tuppence Middleton, Aml Ameen, Bae Doona, Tina Desai, Max Riemelt i Jamie Clayton. Cada capítol se centra sobretot en un personatge, de manera que a la primera temporada no coincideixen físicament, ja que els directors volen explorar cada cultura individualment. Sí que hi ha escenes compartides, però, per obra i gràcia dels poders telepàtics. Silvestre interpreta un actor espanyol, però establert a Mèxic. ■

IMPULS DE LA COMPETITIVAT

El Grup Zeta s'incorpora com a soci a Barcelona Global

► Marian Puig (al centre, assegut), Enric Hernández (dret, el quart des de l'esquerra) i Joan Alegre (en sisè lloc), durant la cerimònia.

► La plataforma té com a objectiu atraure talent i impulsar l'activitat econòmica

► L'associació, sense ànim de lucre, suma 88 empreses i més de 400 professionals

cis, celebrat dimarts.

El Grup Zeta, fundat l'any 1976 per Antonio Asensio Pizarro, és un dels principals hòldings de comunicació d'Espanya. Compta amb sis diaris d'informació general, entre els quals hi ha EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, i dos d'esportius, més de 40 diaris gratuïts d'informació local i regional, 16 revistes de venda en quiosc, més de 50 revistes corporatives elaborades per a tercers clients, una editorial de llibres, una agència exclusivista comercial, quatre rotatives d'impressió i una àrea digital.

El grup serà representat a Barcelona Global per Antonio Asensio Mosbah, president del Grup Zeta; Conrado Carnal, conseller director general del Grup Zeta; Joan Alegre, director general d'Ediciones Primera Plana; Enric Hernández, director d'EL PERIÓDICO; David Casanovas, director general d'Ediciones Deportivas Catalanas, i Juan Garçon, director comercial d'EL PERIÓDICO i el diari Sport.

A l'associació Barcelona Global també s'han sumat com a socis corporatius bàsics Jaime Beriestain Concept Store (Jaime Beriestain) i SeeUsaTours (Gerardo Ariño).

Barcelona Global és una associació privada, independent i sense ànim de lucre que es configura com una plataforma ciutadana de pensament i acció, formada per persones i empreses compromeses a fer de Barcelona una de les ciutats més atractives del món per atraure talent i desenvolupar activitat econòmica.

ENFORTIR LA 'MARCA BARCELONA' // L'associació pretén aportar solucions pràctiques per millorar les condicions de competitivitat de la capital catalana. Per a això, els seus projectes s'orienten a enfortir la marca Barcelona, associant-la amb sectors i activitats de gran valor i qualitat.

Entre els seus objectius figura també facilitar l'atracció, retenció i beninguda d'inversió estrangera i talent internacional a Barcelona: contactar amb talent innovador i amb centres de decisió empresarial i institucions; promoure el diàleg entre els diferents sectors i grups econòmics com una eina per detectar oportunitats de desenvolupament, i col·laborar amb altres institucions, organitzacions i autoritats públiques en diferents tipus de projectes i iniciatives.

Entre els 88 socis corporatius de Barcelona Global figuren també Abertis, el Grup Agbar, Agrolimen, Banc Sabadell, CaixaBank, Endesa, Seat i Telefónica. Així mateix, formen part de la plataforma més de 400 líders empresarials, emprenedors i professionals que viuen i treballen a Barcelona. ■

EL PERIÓDICO
BARCELONA

El Grup Zeta s'ha incorporat com a soci corporatiu protector a Barcelona Global, una associació independent i sense ànim de lucre que ja suma 88 empreses i més de 400 professionals compromesos amb Barcelo-

na, l'atracció de talent internacional i el desenvolupament de l'activitat econòmica. La comissió executiva de Barcelona Global, reunida aquesta setmana, va aprovar la incorporació del hòlding de comunicació, al qual el president de l'associació, Marian Puig, va donar la beninguda en el tradicional esmorzar de nous so-

JORDI PLAY

El president Mas conversa amb Batllori en l'acte de lliurament dels premis, al Palau de la Generalitat

Toni Batllori rep el Premi Nacional de Comunicació

Mas distingeix el dibuixant de 'La Vanguardia' pels seus Ninots

BARCELONA Redacció

Toni Batllori Obiols (Barcelona, 1951) va recollir ahir de mans del president de la Generalitat, Artur Mas, un merescut Premi Nacional de Comunicació en la categoria de premsa. Un nou reconeixement a la dilatada trajectòria professional d'aquest humorista gràfic, que des de fa 21 anys publica diàriament la seva tira còmica –els cèlebres Ninots– a *La Vanguardia*.

Emocionat, content i sempre des d'aquesta actitud d'humilitat que el caracteritza, Batllori va agrair el guardó, que va dedicar als seus companys de la secció de Política d'aquest diari, amb qui comparteix diàriament la seva feina. Com no podia ser de cap altra manera, tot l'afecte també va ser per a la seva fa-

mília. “M'hauria agradat dir a les meves nétes Joana i Valentina i al meu fill Simó que el premi me l'han donat per ells perquè són els més macos del món. En canvi, als companys de Política de *La Vanguardia*, que ja estan criats, sí que els ho puc dir: Me l'han donat per vosaltres, gràcies companys!”.

Va ser aquest el tancament d'un discurs breu en el qual Batllori també va al·ludir als altres guardonats. “El company de Canal Reus ha dit aquest matí que a ells els agradaria ser com la plaça del poble, on la gent hi està bé, hi passa l'estona i la fa petar. M'ha agradat molt aquesta imatge. Jo també voldria ser una plaça. Fins i tot estaria encantat de ser senzillament un tema de conversa”.

El jurat de la XV edició dels Premis Nacionals de Comunicació tam-

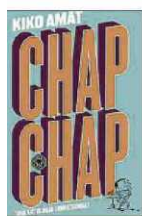
bé van distingir el programa *Valor afegit* de TV3, en la categoria de televisió, i el periodista Xavier Graset, en la categoria de ràdio (actualment és director del programa *L'oracle* de Catalunya Ràdio), també per la seva trajectòria professional; el periodista i director d'*El Singular Digital*, Salvador Cot (mitjans d'arrel digital); el Canal Reus TV (mitjans de proximitat), i el professional de les relacions públiques Agustí de Uribe-Salazar (publicitat).

En la cerimònia, al Palau de la Generalitat, Mas va demanar que els mitjans de comunicació col·laborin perquè els ciutadans rebin informació i “decideixin amb ple coneixement de causa” sobre opcions de futur: “La societat està necessitada i gairebé famolenca de bona informació que ajudi a revelar incògnites”.●

Antologia «confessional» d'un cronista

KIKO AMAT
«Chap Chap»BLACKIE BOOKS
496 PÀGINES

«CHAP CHAP» ► L'ESCRITOR I PERIODISTA KIKO AMAT RECALL, EN UN VOLUM, ALGUNS DELS SEUS MILLORS I PITJORS ARTICLES PUBLICATS DURANT 25 ANYS, TOT REIVINDICANT L'HUMOR, LA IRONIA I EL JO COM A ELEMENTS INDISPENSABLES EN TOTA CRÒNICA

El que semblava una amenaça, s'ha fet realitat. Kiko Amat ha reunit els seus millors i pitjors articles a «Chap Chap» (Blackie Books), un llibre «totxo», en paraules de l'autor, que recull una antologia «confessional» de la producció periodística d'aquest hiperbòlic gasetiller en els seus últims 25 anys.

JUAN CARLOS GOMI/EFE

■ Aquest atípic periodista, que diu haver seleccionat les cròniques «més per bons articles que per bons temes», confessa que la recopilació li ha creat «una crisi d'últimàtum». Què esperaven? Al cap i a la fi, estem davant un Kiko Amat en estat pur.

Però qui és Kiko Amat? Si ens atenim al seu DNI, estem davant Francesc d'Assís Amat Romeu, un franc tirador de les paraules, nascut a Sant Boi (1971), que va ser mod militant, va treballar a la SEAT, va despatxar *Happy Meals* a Londres, es va iniciar com escriptor a la premsa gratuïta de Barcelona i, actualment, escriu cròniques efervescentes a les pàgines culturals de diaris com *La Vanguardia* o *El País*.

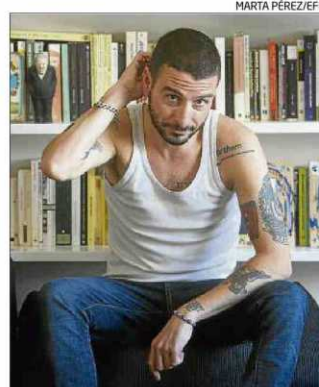
Aquest breu currículum no descriu que Kiko Amat IV –així signava de petit el nostre heroi– és un dels nostres cronistes més personals en llengua castellana. De fet, en

el pròleg de l'antologia ens planteja un teorema pràctic per entendre el seu estil de columna periodística: el JO és el centre de totes les coses.

«La crònica, tal com s'entén a Llatinoamèrica, és un format obert, innegociable en primera persona. A Anglaterra, també. Per exemple, agafes Caitlin Moran o Charlie Brooker, tots passen per una primera persona no oculta, en tot article apareix el jo, l'autor. Això crea familiaritat, intimitat, proximitat», confessa.

En l'antologia és tot tan personal que sentim compassió per la seva pèl-roja i pacient dona; comprenem que la paternitat arriba quan els teus fills no et deixen gaudir de la intimitat del vàter «sense interrupcions»; o ens nacionalitzem del país del cinquè –flascó– de cervesa davant altres mesures foranes (i altres banderes).

Aquesta defensa del jo escriptor –anàtema del periodisme insípid– té una segona pota: l'humor. Repetim, l'humor, aquella paraula maleïda i perseguida en alguns facultats de Ciències de la Informació. «Has de fer riure, has de ser "diver". Has d'usar uns mecanismes perquè l'article sigui espumejant, còmic; al marge del tema que sigui, això és secundari», declara Amat, que reivindica periodistes com Julio Camba, Jardiel Poncela, Álvaro de la

MARTA PÉREZ/EFE
Amat, un franc tirador de les paraules.

Iglesia o Ramón de España –«m'encantava, em tornava boig»– com a autors «d'inspiració tardana» en la tradició del millor columnisme espanyol.

Sens dubte, el territori més fecund per a la crònica «sense lligams» està en la cultura pop. Per això –i així es reflecteix a *Chap Chap*–, Kiko recupera articles tan demencials de la seva carrera com la seva «no» entrevista amb l'actriu Juliette Lewis, el seu assalt a l'entorn «del caragirat Pujol» a Queralbs o la seva anàlisi del film de

1980 *Aterrizo como puedas* (Airplane) amb el suggerent títol «Joey, T'agraden les pel·lícules de gladiadors?».

La recopilació dels grans èxits de Kiko inclou també els seus pitjors articles. Amb aquest exercici –«triple flagel·lació», assenyala–, el lector descobreix que la paraula escrita és una condemna eterna. Sobretot per a l'autor que confessa haver relatat grans concerts sense aparèixer per la sala, que carrega contra el heavy rock per fer-se el modern o que posa a caldo les seves botigues de discos favorites de Barcelona perquè li parteixin la cara quan compri el pròxim vinil. Sí, periodisme Gonzo del bo i sense medicació.

Al marge de les rialles (o a més de), Kiko Amat és un escriptor solvent amb quatre novel·les –inoblidable *Rompepistas* (Anagrama, 2009)– sobre la taula i moltes ganes de donar guerra.

Amb *Chap Chap*, ens assalten les preguntes: És el final? Una obra mestra escrita per un geni, com diu en el pròleg? Una confessió? Un patracol? Potser només és una excusa per riure una estona sense psicòtrops, begudes espiritoses o pastilles per a la tos. Són tan sols paraules amb gràcia que suposen, com diria el gran Julio Camba, «una venjança contra el miserable que va inventar la impremta».

La BBC expedienta a la periodista que «mató» a la Reina en Twitter

Malestar en el Palacio Real por el inexplicable gazapo de la cadena pública

LUIS VENTOSO
CORRESPONSAL EN LONDRES

La BBC ha abierto expediente disciplinario a su periodista multimedia Ahmen Khawaja, que el miércoles por la mañana armó un revuelo mundial al subir a su cuenta personal de Twitter esta frase: «La Reina Isabel II ha muerto». La periodista reconoce que fue «una broma estúpida» y se ha excusado diciendo que aquel día olvidó su móvil en casa y eso la llevó a confundirse en el envío del tuit. Poco después de dar la noticia de su vida —sobre todo si fuese cierta— Khawaja subió otro tuit para aclarar que todos los mensajes anteriores quedaban eliminados.

La BBC ha presentado sus «disculpas» formales. El error se produjo en el ensayo anual que lleva a cabo la cadena pública para preparar posibles fallecimientos de miembros de la Familia Real, lo que llaman «Obituario de Categoría 1». Esos ensayos se hacen, según la BBC, en estudios aislados y la directora de la prueba dio orden al equipo de no subir nada del asunto a las redes sociales.

El bulo-broma de Khawaja cobró verosimilitud porque justo en ese momento la Reina, que cumplió el mes pasado 89 años, se encontraba sometiéndose a su chequeo de salud anual en el Hospital Eduardo VII de Londres. Buckingham tiene como norma no informar de rumores sobre la salud de los miembros de la realeza británica.

Pero ante la gravedad de la situación rompió ese principio y emitió un comunicado explicando que Isabel II se hallaba bien y simplemente estaba pasando su revisión médica anual.

Lo ocurrido ha suscitado enojo en Buckingham. No es la primera fricción entre la cadena y Palacio en los últimos tiempos. A comienzos de este año la BBC emitió un documental sobre el Príncipe Carlos en el que lo acusaba de utilizar a sus hijos para lavar su imagen tras la muerte de Diana y vender

Isabel II de Inglaterra

REUTERS

la imagen de un viudo preocupado por los huérfanos. Carlos logró incluso en un primer momento paralizar la emisión. También fue controvertido el modo en que la cadena cubrió los 60 años de la Reina en el Trono en 2012, el llamado Jubileo de Diamantes.

Huelga decir que el error con la falsa muerte de la Reina empaña el prestigio de la BBC, uno de los estándares del Reino Unido en el mundo. Además, sucede justo cuando se ha abierto el debate sobre su posible privatización, que defiende el ala derecha del Partido Conservador, pues considera al ente pro laborista. La BBC se financia con el pago de un canon anual, que obliga a abonar casi 200 euros a todo ciudadano con televisor. El acuerdo entre el Gobierno y el ente público que instauró ese modelo expira el próximo año, de ahí que vuelva a estar sobre el tapete el futuro de la BBC.

'IN MEMORIAM'

Luis Calvo Teixeira, un hombre de la televisión

MIGUEL ÁNGEL GOZALO

Si la estela que dejamos los periodistas es tan fugaz como las noticias que recogen los periódicos, el eco de lo que aparece por la televisión, y el recuerdo de quienes la hacen, suele ser pasajero. Jesús Hermida ha sido una excepción. Con motivo del fallecimiento de este icono de la televisión, cuya muerte prematura (todas lo son, en realidad) ha provocado en la opinión pública española una riada de admiración y afecto, lo que prueba tanto la imbatible potencia informativa de este medio como el grado de aceptación popular de la originalidad innovadora de ese atrevido muchacho del trapezico, que empezó de cronista y acabó de *showman*, Rosario G. Gómez escribía en este periódico que hay algunos nombres preclaros en la historia de TVE a los que debemos reconocimiento. Luis Calvo Teixeira, muerto a los 79 años, solo dos días después de Hermida, es uno de ellos. Era de Ceuta (1936), vivía en Marbella y cultivaba, como el mayor de los Machado, cierta misantropía, pero fue un notable director, realizador y guionista de TVE, que encarnó como pocos el esforzado y espectacular recorrido de la televisión en España.

Luis Calvo Teixeira fue abducido por este medio en los tiempos incipientes de los estudios del Pasco de la Habana, donde, como en un laboratorio, se iba haciendo televisión sobre la marcha y con espíritu pionero. Este país se inició en la televisión como un niño aprende a montar en bicicleta. Los locutores procedían de la radio; los realizadores, del teatro; y los cámaras, del cine y del NO-DO. Todos ellos se adentraban en un oficio nuevo, el de la gente de la tele, empezando a poner un espejo, tímidamente, frente a la vida española. Calvo Teixeira, que era estudiante de letras y en el colegio mayor Diego de Covarrubias había dirigido con entusiasmo un grupo de teatro, que escribía con aliento poético y había sido finalista del prestigioso Premio Sésamo de cuentos, se enteró de que en TVE habían convocado un concurso de guiones y presentó uno, titulado *Siempre ayer*, que se ganó la selección y fue el primero de otros muchos.

Enseguida, en aquella televisión, hecha de improvisaciones y descubrimientos, "que llegaba al mundo como un fantasma sin rostro todavía", como él explicaría después, pasó de guionista a realizador, al lado de los entonces ya maestros Manuel Ripoll y Chicho Ibáñez Serrador, y de las obras de teatro a los musicales. Nombres como Pedro Amalio López y Pilar Miró están entre los de sus colegas más cercanos.

Luis Calvo Teixeira.

Como la televisión es inevitablemente información, Luis Calvo Teixeira se asomó también a ese mundo a través de la realización de un programa cultural de largo recorrido, *El arte de vivir*, presentado en su primera etapa por Victoria Prego, que se mantuvo en antena durante diez años. Era una ventana a la cultura de todo el mundo, que tuvo continuación en otro espacio de perfil parecido, *La rosa de los vientos*, y que Luis Calvo Teixeira mantuvo también en una serie de 13 entregas en torno a las Exposiciones Universales, con motivo de la Expo de Sevilla en 1992. Otro de sus programas destacados fue una serie musical en coproducción con Canadá y Estados Unidos, *Horas doradas*, para lo cual vivió un año en Canadá.

Impenitente hombre de teatro, estuvo muy vinculado al mundo de la farándula como empresario del madrileño y rompedor Teatro Alfil. Uno de sus musicales más celebrados, finalista del Premio Italia de TV, fue *Fulgor y muerte de Joaquín Murieta*, que traducía a imágenes la soberbia versión que de la obra de Pablo Neruda hicieron los cantantes argentinos Olga Manzano y Manuel Piñón, en la que la reivindicativa, popular y soñadora música de la cantata trataba, como los versos del Premio Nobel en recuerdo del bandido chileno, de "romper el olvido oxidado que ahora le encierra".

Porque, ya lo dijo Marañón, nada más muerto que el olvidado. Para romper ese olvido he escrito estas líneas en recuerdo de Luis Calvo Teixeira, como uno más de los que tuvimos el privilegio de conocer y tratar a aquel sonriente compañero de colegio mayor que nos comprometió con Bertolt Brecht representando *El proceso de Lúculo* y que hizo del arte de vivir algo más que el título de un programa de televisión.

División ante la campaña del Govern

Dos miembros del CAC evidencian que incumple la norma porque no informa de servicios públicos

BARCELONA

La campaña con el lema *Preparados para hacer una Cataluña mejor*, emitida por TV3, pasó el filtro del Consell de l'Audiovisual de Catalunya (CAC) a pesar de la emisión de dos votos particulares, los de los consejeros Daniel Sirera y Carme Figueras, que argumentan que la promoción institucional sí amaga contenido «claramente de carácter político» y que incumple la normativa porque «no se ofrece a los ciudadanos información alguna sobre ninguno de los servicios públicos que ofrece la ad-

ministración autonómica». Además, según la ex diputada socialista tanto el vídeo como los carteles de la campaña «pueden inducir a confusión indirecta en relación con elementos identificativos de la Assemblée Nacional de Catalunya (ANC), pues «la similitud en palabras y escenas con campañas de la ANC resulta, a criterio de esta consejera, evidente».

En su caso, el ex presidente del PP de Cataluña Daniel Sirera advierte de que se incumple la normativa sobre publicidad institucional.

No obstante, tres votos favorables

El presidente del CAC, Roger Loppacher. JORDI SOTERAS

y una abstención facilitaron que el órgano rector de la institución diera su beneplácito a la publicidad que el Govern viene emitiendo desde el pasado 26 de mayo. Según el CAC, que preside Roger Loppacher, la campaña se adecúa a la normativa sobre publicidad institucional y no se relaciona, ni directa ni indirectamente, con una formación o una idea política determinada.

Según el informe del CAC –que ha actuado de oficio–, el anuncio «proyecta una imagen de futuro de Cataluña como una sociedad mejor, a partir de la constatación de una idea del presente, en la cual la ciudadanía está preparada, pero, en cambio, no expone ni los instrumentos ni las políticas que hace falta seguir para conseguir esta nueva realidad, y no se relaciona, directa ni indirectamente, con una forma de organización política concreta ni con una formación o idea política determinada».

NOVA INSTRUCCI3 JUDICIAL

La jutge investiga uns pagaments a l'esposa de l'ex alt càrrec David Mad3

► Va percebre 91.000 euros del productor del programa de TV-3 'El gran dictat'

► La magistrada obre un proc3 separat del 'cas ITV' on apareix Oriol Pujol

J. G. ALBALAT
BARCELONA

La jutge de Barcelona Silvia L3pez Mej3as ha acordat obrir un procediment judicial per investigar els pagaments realitzats per empreses d'Oriol Carb3 Seriñana, exgerent de Catalunya R3dio i TV-3, a Anna Vidal, esposa de l'exdiputat de CiU Oriol Pujol, i a Sandra Buenvar3n, c3njuge de David Mad3, exsecretari de Comunicaci3 amb l'3ltim govern de Jordi Pujol i estret col·laborador d'Artur Mas fins al 2010, quan va arribar a la presid3ncia de la Generalitat. La magistrada, que tramita el cas de les ITV, ha pres aquesta decisi3 davant la petici3 del fiscal Fernando Maldonado i despr3s de rebre un informe del Servei de Vigilància Duànera de l'Ag3ncia Tribut3ria en qu3 constata una possible facturaci3 fict3cia. Una de les societats de Carb3, Triacom Audiovisual, 3s la productora del programa de TV-3 *El gran dictat*.

Fonts jur3diques van assegurar a aquest diari que la fiscalia ha sol·licitat l'obertura d'aquesta investigaci3 davant la possibilitat que els implicats hagin com3s un presumpte delictes de falsedat documental, malversaci3 de fons p3blics o prevaricaci3. L'acusaci3 p3blica ent3n que els serveis facturats per les dones d'Oriol Pujol i de Mad3 podrien

ser falsos i suggereix el pagament de comissions. Durant els anys 2008 i 2009 cada una d'elles va percebre 91.910 euros per part de les empreses de Carb3.

TRASP3S DE FONTS // L'informe de Vigilància Duànera destaca que Carb3 va usar les societats Orieu 110591 i Inversions OCS per realitzar pagaments a totes dues, Vidal i Buenvar3n, que «coincideixen en el temps i en la seva quantia». Segons els investigadors, la societat Inversions OCS no t3 ingressos durant els anys 2008 i 2009, mentre que l'altra empresa, Orieu, va percebre «la part m3s gran» dels seus fons de Triacom, que t3 com a administrador Oriol Carb3.

El dictamen va m3s enll3 i detalla que «la part m3s gran» dels ingressos de Triacom durant aquest per3ode van procedir de la Corporaci3 Catalana de Mitjans Audiovisuals. I 3s que Carb3 «va aconseguir la contractaci3» per part de TV-3 de programes com *El gran dictat*.

Per ara, la jutge ha sol·licitat a Carb3 que presenti documentaci3 sobre els serveis realitzats per a ell per l'esposa de Mad3, aix3 com les factures i contractes realitzats entre les seves empreses i tamb3 entre Triacom i la televisi3 catalana. El fiscal demanava que es requereixi documentaci3 a TV-3, per3 per ara la magistrada no ho ha acordat. =

La periodista Elisabet Pedrosa presenta el seu llibre "Seguirem vivint"

Dissabte passat es va presentar a Can Trincheria el llibre *Seguirem vivint*, de la periodista de Catalunya Ràdio Elisabet Pedrosa, un acte organitzat per l'associació Garrotxa Cultural. Parla de la mort de la filla de l'autora, la Gina, que patia la síndrome de Rett, una malaltia que afecta principalment al gènere femení. La Gina va morir amb 11 anys a casa, envoltada dels seus, gràcies a l'equip de cures pal·liatives de l'Hospital de Sant Joan de Déu. Aquest equip rep tots els beneficis en concepte de drets d'autor del llibre. Pedrosa va explicar que per a ella ha estat una cura haver escrit sobre la mort de la seva filla, i que sense haver-ho fet li seria impossible seguir vivint. Per això, està involucrada en un projecte perquè es puguin mantenir equips com el que van permetre que la seva filla tingués tota l'atenció possible i pogués morir a casa amb la seva família.

LA CARTA DEL DIA

Malestar amb TV3

SR. DIRECTOR:

El motiu d'aquesta carta és expressar la meua queixa i fer-los arribar el malestar per la imatge de la ciutat i del territori que es va mostrar en l'emissió del reportatge sobre contraban de tabac del programa *Sense ficció* emès el dimarts 2 de juny per TV3. Tinc la certesa que aquesta queixa és compartida per molts urgellenques i urgellenques.

Permeti'm en primer lloc manifestar-li algunes de les opinions que vaig expressar durant la gravació del documental i que penso que no han quedat ben recollides amb els talls que van seleccionar de l'entrevista que em van fer: El contraban és una pràctica minoritària a la nostra ciutat. Com en tot territori de frontera, el contraban existeix i és un delictes perseguit, com ha de ser mentre persisteixi aquesta pràctica. La immensa majoria de la gent de la Seu d'Urgell treballem i ens guanyem la vida de forma honesta i amb tot l'esforç. La Seu és una de les ciutats més segures de Catalunya ja que s'hi produeixen 25 fets delictius anuals per cada 1.000 habitants, mentre que la mitjana catalana és de 75 per 1.000. També vaig explicar que el cas Ausàs em va generar sorpresa i decepció pels fets i per la gran expectació mediàtica, que calia respectar les decisions judicials i, per altra banda, que sentia tristesa per l'apreci cap al Sr. Ausàs.

Entenc que aquest era un reportatge sobre el contraban i no sobre la Seu i per tant comprenc que descartessin els missatges que vaig afegir sobre punts forts del territori com

la capitalitat del formatge, l'única catedral romànica de Catalunya o les proves internacionals que fem al Parc Olímpic del Segre. El reportatge no anava d'això, ja ho entenc. També entenc que aquestes explicacions són una mirada sobre la realitat i que hi ha altres persones que intervenen al programa que en poden fer d'altres. Ara bé, el retrat que van fer de la qüestió del contraban, que està bé que se'n parli a la televisió pública, indueix a pensar que aquest és un *modus vivendi* generalitzat a la zona, cosa que és rotundament falsa i injusta. La Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals ha de vetllar especialment per evitar l'estigmatització o la generalització en els seus productes, especialment els informatius.

Per una ciutat com la Seu, allunyada de les grans capitals, és difícil situar a la retina del país missatges que ens facin singulars, atractius i potents, malgrat que els tenim. Aparèixer durant una hora de *prime time* a la televisió líder és un somni, que en aquesta ocasió s'ha transformat en un injust malson. Crec sincerament que no hi ha prou consciència d'aquest fet.

Faig aquesta reflexió amb tot el respecte, estima i consideració que tinc cap a TV3 i tota la gent que hi treballem, però amb tot el convenciment demano a la televisió pública del nostre país que faci una reflexió a fons per corregir el tractament parcial i massa sovint estigmatitzat que es fa del Pirineu i, en aquest cas concret, de la Seu. Em poso a la vostra disposició per parlar-ne personalment.

ALBERT BATALLA I SISCART

pareumàquines
ÀLEX GUTIÉRREZ (@ALEXGUTIERREZM)

Un vincle subtil entre falangistes i independentistes a 'El País'

Deia l'editorial d'*El País*: “*Que el proceso independentista haya varado no implica que no haya un amplísimo número de votantes independentistas de buena fe, inasequible al desaliento*”. Deixant de banda la tendència paternalista de la premsa estatocapitalina de considerar que els que no pertanyen al seu bàndol són pobres babaus manipulats –la qual cosa és una manipulació, al seu torn–, subratllo aquest

“*inasequible al desaliento*”. L'expressió la va encunyar José Antonio Primo de Rivera, en definir la Falange com “*una irreductible minoría inasequible al desaliento*”. Fa de mal recuperar, francament. I és lingüísticament incorrecta, tal com va explicar Lázaro Carreter –al mateix diari, per cert–, recordant que hauria de ser “*inaccesible al desaliento*”.

El titular (una mica) misteriós de 'La Razón'

Escrivia *La Razón* en portada: “Tensa reunió Rajoy-Sánchez: «La seva política és pocavergonyeria d'alt nivell»”. Imaginin-me ara amb veu de Juanjo Cardenal a *Si lo sé no vengo dient-los*: “*Atención, pregunta*”. I la pregunta és: de qui era la cita? De Rajoy o de Sánchez? Impossible de saber-ho, pel titular. Va, com a pista llanço l'avantítol: “La Moncloa critica que el líder del PSOE carregués contra el president abans de la seva trobada”. Altre cop la frase de la pocavergonyeria era òrfena: podria ser la crítica de la Moncloa però també la càrrega del líder del PSOE. Quan Marshall McLuhan deia allò que el mitjà és el missatge es referia (anticipadament, esclar) a aquesta portada: el lector habitual de *La Razón* no devia tenir cap problema per deduir que el pocavergonya havia de ser el socialista.

Foto de família dels premiats en l'acte d'ahir ■ ACN

Xavier Graset i Salvador Cot, guardonats

■ Es lliuren els premis nacionals de comunicació al Palau de la Generalitat

Redacció
BARCELONA

Els periodistes Xavier Graset (*L'oracle*, de Catalunya Ràdio) i Salvador Cot, articulistes d'El Punt Avui, van rebre ahir al vespre, en un acte al Palau de la Generalitat, els premis nacionals de comunicació 2014. El reconeixement a Graset va ser per la seva trajectòria professional, que s'ha desenvolupat principalment en la ràdio pública catalana, però també en altres mitjans, com ara TV3 i Canal Reus TV. El jurat ha valorat la

tasca de Salvador Cot al capdavant de les edicions digitals del diari *Avui* i de *Nació Digital*. Actualment, Cot dirigeix *El Singular Digital*. També es va premiar el programa de TV3 *Valor afegit*, Canal Reus TV, l'humorista gràfic Toni Batllori, i Agustí de Uribe-Salazar, en la categoria de publicitat.

El president de la Generalitat, Artur Mas, va presidir la cerimònia acompanyat del conseller de la Presidència, Francesc Homs. Mas va elogiar la capacitat d'adaptació dels premiats en temps de canvis accelerats en el món de la comunicació i va aprofitar per demanar-los "col·laboració" i que "expliquin bé els fets" a la ciutadania. ■

El análisis

Álvaro de la Torre *

¿Es un valor seguro?

¿La llegada de Netflix a España logrará colmar las expectativas de los usuarios?

–Al principio no del todo porque el mercado en España está muy fraccionado y hay otras plataformas muy bien posicionadas.

¿Ha elegido bien la fecha para hacerse presente en nuestro país?

–No. Para mí es un error que hayan tardado dos años. Han esperado a que España tuviese una «ley antipiratería» lo bastante sólida. A cambio, se han dejado comer su terreno natural.

¿Qué futuro tiene en nuestro país?

–No creo que tenga el mismo éxito que en otras naciones por varias razones. Aquí, desgraciadamente, la gente todavía no está concienciada de que hay que pagar por ver contenidos audiovisuales, más aún las series. Después, va a tener una competencia muy dura con Canal + Series, Yomvi y Movistar Series, que tienen unos catálogos de ficción extranjera muy buenos.

¿Cuál va a ser su principal escollo?

–No van a poder ofrecer al espectador sus dos joyas de la corona: «House of Cards» y «Orange Is the New Black», que en Estados Unidos son sus series más demandadas. Aquí, con falta de previsión, vendieron los derechos a Canal + Plus Series. Puede que sea su talón de Aquiles.

*Profesor de Periodismo de la Universidad San Pablo-CEU

Els guanyadors dels Premis Nacionals de comunicació recullen el guardó

El periodista Xavier Graset, el programa *Valor afegit*, de TV3, i l'humorista Toni Batllori van rebre ahir els Premis Nacionals de comunicació. El jurat va valorar la trajectòria professional de Graset, la tasca divulgativa de *Valor afegit* i la dilatada carrera de Batllori. En la cerimònia,

presidida pel president de la Generalitat, Artur Mas, també es va fer entrega dels guardons al periodista Salvador Cot pel seu èxit en la comunicació digital, el Canal Reus TV per la tasca de proximitat i el professional de relacions públiques Agustí Uribe-Salazar en l'àmbit de la publicitat.

REINO UNIDO ■ 'DISCULPAS FORMALES' DE LA BBC

Expediente a la periodista que 'mató' a Isabel II

■ La BBC ha abierto expediente disciplinario a su periodista multimedia Ahmen Khawaja, que el miércoles por la mañana armó un revuelo mundial al subir a su cuenta personal de Twitter esta frase: «La Reina Isabel II ha muerto». La periodista reconoce que fue «una broma estúpida» y se ha excusado

diciendo que aquel día olvidó su móvil en casa y eso la llevó a confundirse en el envío del tuit.

La BBC ha presentado sus «disculpas» formales. El error se produjo en el ensayo anual que lleva a cabo la cadena pública para preparar posibles fallecimientos de miembros de la Familia Real.

Jornada sobre les fonts periodístiques

Redacció

GIRONA

La Societat Catalana de Comunicació celebra avui a l'Institut d'Estudis Gironins la seva 25a conferència, que tractarà de les fonts periodístiques en la comunicació local. Durant la jornada, Lluís Costa i Jordi Hernández, de la UdG, presentaran un tre-

ball sobre les fonts informatives que posa en relleu la dependència dels comunicats oficials, amb la pèrdua consegüent de rigor i contrast (11 h). També hi haurà una taula rodona sobre el tema (12.15 h), en què participaran, entre altres persones, l'alcalde, Carles Puigdemont, i el director adjunt d'El Punt Avui, Jordi Grau. ■

ONLINE

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

acceso

INTELLIGENCE TO SHINE

Col.legi de Periodistes de Catalunya

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
05/06/15	Mas demana als mitjans col·laboració per explicar bé el procés / Comunicació 21	32	2
05/06/15	Mas pide colaboración de los medios para que la sociedad "decida con pleno conocimiento de causa" / La Vanguardia	34	2

Periodisme i Mitjans de comunicació

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
05/06/15	Una altra proposta del PP contra el Dret a la Informació / Sindicat de Periodistes de Catalunya	37	2
05/06/15	Fue noticia el 6 de junio de 2014 / Periodistas en Español	39	2

Col·legi de Periodistes de Catalunya

Mas demana als mitjans col-laboració per explicar bé el procés

Viernes, 5 de junio de 2015

Foto de família dels Premis Nacionals de Comunicació 2015 (foto: Jordi Bedmar). El Saló Sant Jordi del Palau de la Generalitat va acollir aquest dijous al vespre el lliurament de la 15a edició dels Premis Nacionals de Comunicació, en un acte presidit per Artur Mas. Durant la seva intervenció, el president va demanar als mitjans col·laboració per ajudar a explicar a la societat el procés i els temps canviants que vénen, per tal que els ciutadans puguin prendre decisions de gran calat amb ple coneixement de causa. Expliqueu bé els fets, perquè la gent necessita conèixer-los, i també les conseqüències, de tal manera que es tinguin els elements per poder triar duna manera sòlida i es pugui saber exactament de què estem parlant i què estem decidint, va assenyalar Artur Mas. Hi ha molta gent que té interrogants al davant, perquè els temps i les circumstàncies són incerts, i per això necessita una bona qualitat informativa, va afegir. Un cop lliurats els guardons, el president també es va referir al gran poder que representen la comunicació i els mitjans en general, subratllant que tot poder, perquè sigui democràtic, ha de tenir uns límits. En el cas dels mèdia, va assenyalar que són, duna banda, el codi penal, i de l'altra, el deontològic. Crec que és bo que hi hagi aquesta doble combinació de límits, perquè marca molt la qualitat de la comunicació al nostre país, i per tant també de la democràcia, va argumentar. Sobre els premiats, els noms dels quals es van donar a conèixer a mitjan maig, Artur Mas va apuntar que tots destaquen per la capacitat de sobreviure que els ha permès assolir llargues i reeixides trajectòries. No sobreviuen els més forts, sinó els més capaços d'adaptar-se a les circumstàncies canviants, va reblar. Guardonats Enguany, el jurat ha premiat Xavier Gaset, director del programa L'oracle, de Catalunya Ràdio, per la seva trajectòria professional, la qual destaca que sha desenvolupat principalment a la ràdio catalana, però també en altres mitjans com TV3 o Canal Reus TV. En televisió sha distingit el programa dinformació econòmica Val or afegit, de TV3, del qual es destaca que acumula més de 500 emissions i 13 anys en antena, per haver-se mantingut fidel a la seva tasca divulgativa i de servei públic amb uns continguts rigorosos i de qualitat. En premsa sha guardonat Toni Batllori per la seva dilatada trajectòria com a ninotaire i humorista gràfic, i especialment per lanàlisi esmolada de l'actualitat que ofereix des de la tira de sàtira política que publica des de fa més de 20 anys a La Vanguardia. En la modalitat de mitjans darrel digital, el jurat ha valorat la tasca del periodista Salvador Cot, des de fa unes setmanes director de El Singular.cat, al capdavant de ledició digital del diari Avui i de Nació Digital. Sota la seva direcció, aquest últim va assolir el lideratge en el rànquing dels diaris digitals en català. Quant al guardó als mitjans de proximitat, en aquesta edició sha premiat Canal Reus TV, una de les televisions locals de referència a Catalunya. El jurat destaca que la televisió va néixer el 1998 per iniciativa dun col·lectiu de 13 socis, professionals del periodisme i la comunicació formats a Reus i el Camp de Tarragona, entre els quals es troben Andreu Buenafuente, Carles Francino, Josep Maria Martí o Josep Maria Girona. Finalment, Agustí de Uribe-Salazar, president del

Comunicació 21

<http://comunicacio21.cat/noticies-comunicacio21/111425-mas-demana-als-mitjans-col-laboracio-per-explicar-be-el-proces>

Vie, 5 de jun de 2015 08:55

Audiència: 4.400

Ranking: 4

VPE: 22

Página: 2

Tipología: online

Gabinet Uribe des de 1977, ha estat distingit en la categoria de publicitat pels seus 50 anys d'exercici professional i per haver estat pioner de les relacions públiques a l'Estat espanyol. Uribe-Salazar ha estat president de l'Agrupació Espanyola de Relacions Públiques (AERP); fundador i president de l'Associació d'Empreses Consultores en Relacions Públiques i Comunicació (ADECEC), i fundador i primer vicedegà del Col·legi de Publicitaris i Relacions Públiques de Catalunya, entre d'altres. El jurat dels Premis Nacionals de Comunicació, que no tenen dotació econòmica, estava presidit pel secretari de Comunicació del Govern, Josep Martí, i format pel president del Consell Audiovisual de Catalunya, Roger Loppacher; la directora de comunicació de la Diputació de Barcelona, Mònica Fulquet; el degà del Col·legi de Publicitaris i Relacions Públiques de Catalunya, Ton del Pozo; l'exdegà del Col·legi de Periodistes de Catalunya, Josep Maria Martí; la membre del comitè executiu de la Federació d'Associacions d'Editors de Premsa, Revistes i Mitjans Digitals en Català, Helena Solà, i el doctor i professor de la Facultat de Comunicació Blanquerna de la URL, Josep Lluís Micó.

Mas pide colaboración de los medios para que la sociedad "decida con pleno conocimiento de causa"

Viernes, 5 de junio de 2015

Toni Batllori, Xavier Graset y Salvador Cot, entre los galardonados en los Premis Nacionals de Comunicació Barcelona (Europa Press).- El presidente de la Generalitat, Artur Mas, ha pedido este jueves que los medios de comunicación colaboren para que los ciudadanos reciban información y "decidan con pleno conocimiento de causa" las decisiones que tendrán que tomar en un futuro. En el acto de entrega de los Premis Nacionals de Comunicació 2015 en el Palau de la Generalitat, junto al conseller de Presidencia, Francesc Homs, y el secretario de Comunicación, Josep Martí, ha asegurado que la sociedad está "ávida y casi hambrienta de buena información que ayude a desvelar incógnitas". Ha pedido que se expliquen "bien los hechos", cada uno con la carga de interpretación necesaria propia de cada medio y de los profesionales, porque la gente necesita conocer los hechos y el Govern tiene sus limitaciones para hacerlo. Mas ha considerado que esto ayudaría a mucha gente a que "decida lo que tenga que decidir con pleno conocimiento de causa, y si no es pleno, casi pleno", teniendo todos los elementos en la mano y saber de qué se habla y qué se está decidiendo. Por ello, ha pedido la colaboración de los medios de comunicación para ayudar a que con la transmisión de información la sociedad catalana "en los próximos tiempos pueda tomar decisiones de gran calado, que afectan a muchas generaciones". Ha afirmado que "todo poder para que sea democrático ha de tener sus límites", y en el caso de la política uno de ellos son los medios de comunicación, que también tienen los suyos, ha remarcado, en el Código Penal y en el Código Deontológico, que marcan la calidad de la comunicación y la democracia. En su discurso, Mas ha celebrado la capacidad de adaptación de los medios y personalidades premiadas en los "tiempos cambiantes", en los que no sobreviven los más fuertes sino aquellos que mayor capacidad de adaptarse, un aspecto al que también ha añadido otros ámbitos como el tejido asociativo o la política. Según él, una muestra de la adaptación de la política será la nueva ley de transparencia aprobada en Cataluña, "una de las más exigentes de Europa", a la que se tendrá que saber adaptar y estar a la altura. Los galardonados Los Premis Nacionals de Comunicació han reconocido al humorista gráfico Toni Batllori; a los periodistas Xavier Graset y Salvador Cot; al programa 'Valor afegit' de TV3; al Canal Reus TV, y al profesional de las relaciones públicas Agustí de Uribe-Salazar. El jurado destacó de Batllori su dilatada trayectoria como humorista gráfico, especialmente su afinada análisis de la actualidad que publica desde hace más de 20 años en 'La Vanguardia'; el dibujante se ha mostrado "impresionado y muy agradecido" al recibir el galardón. En la categoría de radio, se distinguió a Graset --que ha afirmado estar "abrumado"--, actualmente director de 'L'Oracle' de Catalunya Ràdio, por su trayectoria profesional, y en televisión, al programa de información económica 'Valor afegit', que acumula más de 500 emisiones y 13 años en antena. En el apartado de medios digitales, el jurado valoró el trabajo de Salvador Cot al frente de la edición digital

Audiencia: 1.345.824

Ranking: 7

VPE: 9.650

Página: 2

Tipología: online

del Avui y de Nació Digital y ahora dirige El Singular Digital; el periodista ha recordado que el periodismo "sirve en la medida que sirve a la sociedad". El jurado también reconoció, en el capítulo de medios de proximidad, a Canal Reus TV, que nació en 1998 por iniciativa de un grupo de profesionales de la zona como Andreu Buenafuente, Carles Francino, Josep Maria Martí y Josep Maria Girona. De Agustí Uribe-Salazar --quien ha expresado un "profundo agradecimiento"--, premiado en la categoría de Publicidad, el jurado apreció que fue pionero de las relaciones públicas en España y que, con 50 años de ejercicio profesional, es presidente del Gabinete Uribe desde 1977.

Periodisme i Mitjans de comunicació

Una altra proposta del PP contra el Dret a la Informació

Viernes, 5 de junio de 2015

Vol evitar que es difonguin imatges de detencions com la de Rodrigo Rato, amb l'excusa de preservar els drets del detingut quan la llei actual ja ho fa. El Partit Popular ha introduït una esmena en el projecte de reforma de la Llei d'Enjudiciament Criminal, en la qual s'estableix que en detenir a una persona s'han d'adoptar "les mesures necessàries" per assegurar que es respecten els seus drets constitucionals a l'honor, la imatge i intimitat personal tant en aquest moment com en els trasllats posteriors. L'única formació que a la Comissió de Justícia del Congrés ha donat suport a l'esmena ha estat CiU. Els altres partits l'han criticat i rebutjat, perquè consideren que el PP la planteja per evitar que la ciutadania pugui veure imatges com la de Rodrigo Rato en el moment en què era detingut i introduït en un cotxe policial, el passat 16 d'abril. A més, la legislació actual ja preveu que les detencions es duren a terme de la manera «que menys perjudiqui al detingut», per la qual cosa l'esmena és innecessària.

Rebuig de la FeSP a la proposta. La Federació de Sindicats de Periodistes (FeSP) expressa el seu rebuig a aquesta proposta, perquè limitarà tant la feina dels fotògrafs i periodistes en aquests casos com el dret de la ciutadania a rebre informació veraç sobre fets d'interès general. La FeSP defensa el dret a l'honor i la intimitat de les persones, però quan aquest topa amb el dret a la informació, ha de prevaldre aquest últim, tal com ha indicat el Tribunal Constitucional en nombroses ocasions, sempre que es tracti de fets que siguin d'interès general. També s'han manifestat en contra l'Associació de la Premsa de Madrid (APM), UGT, Associació Nacional d'Informadors Gràfics de Premsa i Televisió (ANIGP-TV), Associació de Comunicadors i Informadors Jurídics i altres col·lectius.

El secretari general de la FeSP, Agustín Yanel, també ha criticat aquesta proposta. En un article publicat en el digital castillalamancha.es afirma que, si aquesta reforma legal estigués ja en vigor, la ciutadania no hauria pogut veure «Rodrigo Estona en el moment en què era detingut, el passat 16 d'abril, per presumpte frau, alçament de béns i blanqueig de capitals», malgrat ser un fet d'interès general. «No cal donar-li més voltes: aquesta esmena, cas que finalment arribi a ser aprovada per les Corts en la nova Llei d'Enjudiciament Criminal», escriu Yanel, «no protegirà més els drets dels detinguts, que ja estan protegits, sinó que, en la pràctica, serà una manera de furtar a la ciutadania informació d'interès». Després d'assenyalar que aquesta esmena ha estat rebutjada per la FeSP i altres organitzacions professionals i sindicals, Agustín Yanel afegeix: «També haurien de rebutjar-la les diverses associacions i col·lectius ciutadans, perquè amb aquesta mesura es limita un dret constitucional que és seu, el dret a la informació, a més de perjudicar els periodistes i fotògrafs en la seva feina». Aquesta proposta del PP que haurà de ser debatuda en el Ple del Congrés i després en el Senat se suma a altres mesures que s'han aprovat en la legislatura actual perjudicials per al dret a la informació i la comunicació. La més protestada ha estat la nova Llei de Protecció de la Seguretat Ciutadana, coneguda com a Llei Mordassa, que imposa elevades multes per manifestar-se davant determinats edificis públics sense haver-ho comunicat abans o

Audiencia: 461

Ranking: 3

VPE: 2

Página: 2

Tipología: online

prohibeix difondre imatges de policies quan intervenen en protestes públiques encara que estiguin actuant contra drets ciutadans o abusant de les seves competències.

Fue noticia el 6 de junio de 2014

Viernes, 5 de junio de 2015

España retrocede en legislación medioambiental Poca sintonía del Gobierno de España con el príncipe Felipe Greenpeace considera que el Real Decreto aprobado hoy por el Consejo de Ministros supone un grave retroceso para el modelo energético español, porque cambia el sistema retributivo a las renovables, penaliza a los productores más eficientes y desincentiva las inversiones en renovables. Leer más.

Cambios La vida es un eterno tránsito, una mudanza hacia un espacio infinito donde saboreamos dosis que procuramos, al menos en ocasiones, que sean de felicidad. El afán en esta dirección ha de darse. Los cambios son, además de necesarios, inevitables: se hallan ahí. Los debemos afrontar no sólo con la deportividad que ha de caracterizar la existencia, sino con la premisa de aprender de ellos. Lo que no nos derrota definitivamente, recordemos, nos hace más fuertes. Algo así nos subrayaba Nietzsche. Leer más. Aramayona acumula multas por su escrache en pro de la educación pública Antonio Aramayona y Pablo Echenique: Podemos estuvo con el perroflauta motorizado, en pro de una educación pública y laica La abdicación del Rey me pilló casi camino de Zaragoza. Aproveché el itinerario para hacer parada en Madrid y asistir a la concentración de la Puerta del Sol en pro de la tercera República. Al fin y al cabo, lo que representó la segunda República en la enseñanza es lo que defiende -más de ochenta años después- quien me aguardaba en la capital aragonesa: Antonio Aramayona, profesor jubilado de Ética y Filosofía, quien cumplió el pasado día 3 un año de presencia al pie del portal de la consejera de Educación del gobierno aragonés. Leer más.

La hermosa Jarifa, una historia de amor y de hermandad Casa Árabe de Madrid ha permitido una primera visión en España de La hermosa Jarifa , obra de teatro basada en la Historia del abencerraje y de la hermosa Jarifa, de Antonio de Villegas (c.1560), el romancero popular y otras fuentes. La obra, que se estrenará el próximo 5 de julio en el Festival de Almagro, concretamente en el Espacio Francisco Nieva, es una historia de honor y hermandad que bien podría haberse escrito en nuestros días a causa de su actualidad en temas que siguen siendo tan apremiantes como necesarios. Leer más. Fralib: lucha por la dignidad o cuando la utopía es posible La lucha ejemplar de los obreros franceses de Fralib se ha saldado con una esperanzadora victoria contra el todopoderoso capital financiero. El protocolo de acuerdo fue firmado el pasado 25 de mayo. Fralib: los trabajadores celebran el acuerdo La noticia vale la pena ser destacada y analizada, mal que les pese a los que afirman que las luchas están perdidas de antemano y que David contra Goliat no es más que una excepción a la regla del omnipresente y antidemocrático poder de las multinacionales. Leer más.

37 años a pie de urna. El devenir de la democracia Cumpliendo con la palabra dada al presidente de una mesa electoral en estas últimas elecciones al Parlamento Europeo, el cual me sugirió que como periodista comentara los entresijos de los que trabajan en estos casos, quiero con estas líneas rendir un homenaje a esos miles de personas, hombres y mujeres a los que en las fechas electorales les toca asumir

la responsabilidad de coordinar la jornada, dando fe con su presencia y trabajo de que el acto democrático se ha desarrollado con normalidad. Por el contrario, no acierto a comprender cómo es posible que haya personas que ningunean tal responsabilidad, no aparecen, huyan o simplemente crean que con ellos no va la cosa de la democracia. Leer más.

Días de Vinilo, historia de una amistad muy musical El recuerdo como bagaje cultural Somos aquello que escuchamos. Y creo que una gran parte de nuestras personalidades se forja gracias a nuestras influencias cinematográficas y musicales. En mi caso, la música y las películas que se mencionan en Días de Vinilo, son aquellas que me han formado. Cada canción que suena en el film tiene un significado especial para mí, y sé que hay toda una generación (o más) que pueden decir lo mismo de intérpretes como Queen, Beatles, Rod Stewart, Morrissey, Marvin Gaye, INXS o Phil Collins, entre otros. Leer más.

¿Te interesan nuestros contenidos? Apoya el periodismo independiente con Dropcoin